

ΕΙΣΗΓΗΣΗ

Για τον Κρατικό Προϋπολογισμό οικονομικού έτους 2008

Του Ειδικού Εισηγητή του ΠΑΣΟΚ

Φίλιππου Σαχινίδη

Βουλευτή Λάρισας

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι,

Ο προϋπολογισμός του έτους 2008 χαρακτηρίστηκε από τον Πρωθυπουργό προϋπολογισμός ανάπτυξης και κοινωνικής αλληλεγγύης. Θα περίμενε λοιπόν κανείς να δει ότι ο προϋπολογισμός αυτός ανταποκρίνεται στους χαρακτηρισμούς αυτούς.

Διαβάζουμε στην εισηγητική έκθεση ότι κεντρικός στόχος είναι η επίτευξη της πραγματικής σύγκλισης στο τέλος της δεκαετίας. Όμως δεν εξηγείται πως θα συμβεί αυτό. Η μεγέθυνση της ελληνικής οικονομίας την τελευταία τετραετία επιβραδύνθηκε. Έτσι, η υπεροχή που απολαμβάναμε στις αρχές της δεκαετίας έναντι του μέσου ευρωπαϊκού όρου μεγέθυνσης έχει εξανεμιστεί με αποτέλεσμα η διαδικασία σύγκλισης να καθυστερεί.

Ως αντιπολίτευση υποστηρίζατε ότι η πραγματική σύγκλιση θα επιτυγχάνονταν –με τους υψηλότερους ρυθμούς ανάπτυξης της περιόδου 2000-2004- σε 80 έτη, τώρα υποστηρίζετε ότι θα επιτευχθεί στο τέλος της δεκαετίας. Πότε καταφεύγατε σε ανακρίβειες; Τότε ή σήμερα. Γιατί σε όσους γνωρίζουν λίγο τα μεγέθη γίνεται κατανοητό ότι δεν μπορεί σε μια τετραετία να καλύψατε την απόσταση 70 ετών.

Όμως ακόμη και αν η πορεία προς τη σύγκλιση είναι ικανοποιητική, το ερώτημα παραμένει: είναι η ανάπτυξη των τελευταίων ετών βιώσιμη ή είναι το αποτέλεσμα της υπερχρέωσης των νοικοκυριών των οποίων το χρέος

διπλασιάστηκε στα χρόνια της κυβέρνησης σας και έχει ξεπεράσει τα 90 δισεκ. Ευρώ.

Δυστυχώς για άλλη μια φορά η απάντηση στο ερώτημα είναι απογοητευτική για τους Έλληνες καθώς η μελλοντική ανάπτυξη της χώρας δεν είναι διασφαλισμένη. Την ώρα που η παγκοσμιοποίηση υπαγορεύει και εντείνει ανακατατάξεις στην παγκόσμια οικονομία η Ελλάδα εξακολουθεί να παρακολουθεί από μακριά τις εξελίξεις.

Η κυβέρνηση δεν μπορεί να προσδιορίσει ποιο ρόλο επιθυμεί και διεκδικεί για την Ελλάδα στον παγκόσμιο καταμερισμό της εργασίας. Την ώρα που νέες χώρες έρχονται στο προσκήνιο και διεκδικούν μερίδιο από τον παγκόσμιο πλούτο, εκμεταλλευόμενες τα συγκριτικά τους πλεονεκτήματα, η Ελλάδα απομακρύνεται ολοένα και περισσότερο από τις διεθνείς εξελίξεις στέκεται παθητικά χωρίς όραμα χωρίς προοπτική.

Δεν είναι τυχαίο ότι η χώρα μας βρίσκεται αντιμέτωπη με το μεγαλύτερο καταγεγραμμένο στην μεταπολεμική της ιστορία έλλειμμα στο ισοζύγιο τρεχουσών συναλλαγών. Αν δεν υπήρχε το ευρώ, φροντίσαμε εμείς για την είσοδο στην ΟΝΕ, τώρα θα μετρούσαμε τις απώλειες από την κατάρρευση της δραχμής.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι,

Ο προϋπολογισμός του έτους 2008 υπολείπεται των αναγκών της χώρας. Δεν μπορεί να συμβάλει στην επιτάχυνση της ανάπτυξης ούτε στην ενίσχυση της κοινωνικής συνοχής γιατί τόσο ο τρόπος κατάρτισης όσο και υλοποίησης του δεν ανταποκρίνονται στα πρότυπα προηγμένης χώρας ούτε στις άριστες πρακτικές.

Οι προηγμένες χώρες έχουν περάσει στους προγραμματικούς προϋπολογισμούς οι οποίοι παρουσιάζουν πλεονεκτήματα. Διότι:

- α) μετατοπίζουν την έμφαση από το ποσά που δαπανούμε και την μεταφέρουν σε δείκτες αξιολόγησης τελικού αποτελέσματος,
- β) διασφαλίζουν αποτελεσματικότερα τη δημοσιονομική πειθαρχία
- γ) ενισχύουν την κοινωνική ευθύνη σε όλα τα επίπεδα της δημόσιας διοίκησης
- δ) αξιοποιούν καλύτερα τις ευκαιρίες για μείωση του κόστους
- ε) διευκολύνουν την διαφάνεια και την κοινωνική λογοδοσία.

Εσείς, παρά τις αλλαγές που δρομολόγησαν άλλες χώρες εξακολουθείτε να αντιμετωπίζετε το προϋπολογισμό με τον παραδοσιακό τρόπο, ως ένα παθητικό εργαλείο διαχείρισης όπου κάθε χρόνο τα κονδύλια των υπουργείων αυξάνονται κατά ένα ποσοστό.

Σε ότι αφορά τον ρόλο των δαπανών του προϋπολογισμού, ξεκινήσατε την κυβερνητική θητεία σας με μια δογματική προσήλωση και μονομέρεια σε ότι αφορά το επίπεδο τους. Σύμφωνα με τη δική σας νεοφιλελεύθερη εκδοχή το μικρότερο κράτος πρέπει να είναι ο επιδιωκόμενος στόχος προκειμένου να αναζωογονηθεί η οικονομία. Γιατί κατ' εσάς το μεγάλο κράτος δημιουργεί ελλείμματα και απορροφά πόρους από την ιδιωτική οικονομία.

Από τη διεθνή εμπειρία γνωρίζουμε ότι ο μεγάλος δημόσιος τομέας δεν δημιουργεί κατ' ανάγκην ελλείμματα. Υπάρχουν χώρες με πολύ μεγαλύτερο δημόσιο τομέα από το δικό μας αλλά με πλεονασματικούς προϋπολογισμούς, όπως και χώρες με μικρό σχετικά δημόσιο τομέα αλλά υπερβολικά ελλειμματικούς προϋπολογισμούς.

Ο δημόσιος τομέας επιτελεί κοινωνικά ωφέλιμες λειτουργίες, οι οποίες καθορίζουν τα ποιοτικά χαρακτηριστικά της κοινωνίας που ζούμε και το επίπεδο του πολιτισμού μας. Στη χώρα μας οι υπηρεσίες του δημόσιου τομέα

υστερούν σε ποιότητα. Αυτό δεν σημαίνει ότι πρέπει να εγκαταλείψουμε τον δημόσιο τομέα υπέρ του ιδιωτικού όπως επιχειρείτε εσείς με τις περικοπές των δαπανών. Αντίθετα, παίρνουμε μέτρα για την ποιοτική του αναβάθμιση.

Επομένως το ζητούμενο μάλλον δεν είναι το μέγεθος του δημόσιου τομέα αλλά η ποιότητα των υπηρεσιών, η διαχειριστική διαφάνεια και ο περιορισμός της σπατάλης. ***Χωρίς ποιότητα, το δημοσιονομικό πρόβλημα μπορεί να υφίσταται για κάθε μέγεθος του δημόσιου τομέα.***

Εδώ λοιπόν φαίνεται ότι έχετε αποτύχει παρά τους μύθους που καλλιεργείται όλα αυτά τα χρόνια. **Διότι έχετε πλάσει τους δικούς σας μύθους για τα δημοσιονομικά της χώρας.**

1) Ο πρώτος μύθος είναι ότι μόνο εσείς μπορείτε να περιορίσετε τη σπατάλη

Ως αντιπολίτευση κατακεραυνώνατε το ΠΑΣΟΚ και το σπάταλο κράτος που οικοδόμησε. Είχατε υποσχεθεί ότι μόλις αναλάβετε τη διακυβέρνηση θα περιορίσετε τις σπατάλες. Επικαλεστήκατε τότε, μελέτη της ΕΚΤ σύμφωνα με την οποία το δημόσιο θα μπορούσε να προσφέρει το ίδιο επίπεδο υπηρεσιών περικόποντας 10 δισεκατ. Ευρώ.

Αυτός είναι ο τέταρτος προϋπολογισμός που καταθέτετε και καμία περικοπή δεν υπάρχει σε οποιοδήποτε προϋπολογισμό σας. Γιατί; Λέγατε ψέματα ως αντιπολίτευση ή αναγνωρίζετε ως κυβέρνηση ότι δεν μπορείτε να περιορίσετε τη σπατάλη.

Αυτό που προκύπτει από τους προϋπολογισμούς σας είναι ότι δεν σέβεστε τα χρήματα του Έλληνα φορολογούμενου και με τις επιλογές σας συμβάλλετε στην αλόγιστη διεύρυνση των δαπανών, όπως ο διπλασιασμός των κονδυλίων για τους αγροφύλακες.

2) Ο δεύτερος μύθος είναι ο μύθος περί μεταρρυθμίσεων που τόσο έχει ανάγκη η οικονομία ώστε να γίνει πιο ανταγωνιστική. Για το σκοπό αυτό θέσατε ως προτεραιότητα την εξυγίανση των ΔΕΚΟ και τον εκσυγχρονισμό της λειτουργίας τους. Γι αυτό άλλωστε ψηφίσατε και νόμο το 2005.

Θα περίμενε κανείς ότι μετά από τέσσερα χρόνια διακυβέρνησης θα υπήρχαν απτά δείγματα των μεγάλων αλλαγών στα οικονομικά των ΔΕΚΟ. Τελικά από το τέλος του 2004 έως και σήμερα τα ελλείμματα των 48 ΔΕΚΟ θα εμφανίσουν συνολική αύξηση περίπου κατά 40% ή 400 εκ. ευρώ.

Είναι μάλιστα τόσο εμφανής η αποτυχία σας ώστε ο δανεισμός τους το 2008 θα αυξηθεί κατά 24% και θα φτάσει τα 2,4% δηλαδή κοντά στο 1% του ΑΕΠ.

3) Τρίτος μύθος είναι ότι η Ν.Δ. έχει τις μικρότερες αποκλίσεις μεταξύ προϋπολογισθέντων μεγεθών και εκτελέσεων.

Να σας υπενθυμίσω τα αποτελέσματα έναντι των προβλέψεων για το 2005. Σε κάθε περίπτωση τις μεγαλύτερες καταγεγραμμένες ιστορικά αποκλίσεις τις έχουν δικές σας κυβερνήσεις της περιόδου 1990-1993.

Επαίρεστε ότι μηδενίσατε τις αποκλίσεις και ότι πετύχατε διατηρήσιμη δημοσιονομική εξυγίανση, που στηρίζετε όχι σε συγκυριακούς παράγοντες αλλά σε αναδιάρθρωση των δαπανών και των εσόδων. Αναφέρεται στον προϋπολογισμό ότι για πρώτη φορά μετά την ένταξη της Ελλάδας στην Ο.Ν.Ε. το έλλειμμα θα πέσει κάτω από το 3%.

Όμως σύμφωνα με όλες τις ενδείξεις ο προϋπολογισμός του 2007 είναι άλλος ένας όπου θα καταγραφεί υπέρβαση δαπανών. Η φετινή χρονιά θα σύμφωνα με μια εκτίμηση μπορεί να κλείσει με υπέρβαση που θα ξεπεράσει το 1,6 δισεκατ. Ευρώ.

Αντιλαμβάνεστε ότι το έλλειμμα δεν θα κλείσει στο 2,7% αλλά μπορεί και να ξεπεράσει το όριο του 3%. Αυτό σημαίνει ότι κινδυνεύουμε να βρεθούμε αντιμέτωποι εκ νέου με πολιτικές λιτότητας. Και όλα αυτά όταν μόλις πριν από λίγους μήνες η κοινότητα μας έθεσε εκτός διαδικασίας υπερβολικού δημοσιονομικού ελλείμματος.

4) Ο τέταρτος μύθος είναι ότι μόνο εσείς υπηρετείτε τη διαφάνεια

Ως αντιπολίτευση διακριθήκατε για τις αναφορές σας στους ειδικούς λογαριασμούς. Ως κυβέρνηση τους συντηρείτε. Σε όλες τις εισηγητικές εκθέσεις που έχετε καταθέσει μιλάτε για αναθεώρηση και επανεξέταση του θεσμικού πλαισίου της λειτουργίας των ειδικών λογαριασμών και για περιορισμό τους.

Τελικά μετά από 4 χρόνια οι εισπράξεις των ειδικών λογαριασμών το 2008 θα ανέλθουν σε 5,03 δις. Ευρώ από 2,27 το 2004, και οι πληρωμές σε 4,14 δισεκατ. Ευρώ από 2,14 δισεκατ. Ευρώ. Και όλα αυτά όταν ο φετινός προϋπολογισμός προβλέπει δαπάνες 60 δισεκ. Ευρώ και έσοδα 55 δις. Ευρώ.

Η πρόοδος που σημειώσατε στο ζήτημα της διαφάνειας είναι περιορισμένη και σε ορισμένες περιπτώσεις έχουμε ενδείξεις οπισθοδρόμησης. Πόσο διαφανής μπορεί να είναι ένας προϋπολογισμός στον οποίο δεν υπάρχει η παραμικρή αναφορά στα χρέη των νοσοκομείων.

Το 2005 ο κ. Αλογοσκούφης έκανε μια ρύθμιση με την οποία τακτοποίησε τις προηγούμενες οφειλές, 2002-2004 για τις οποίες είχε αναφερθεί στη βουλή τόσο ο ίδιος όσο και άλλα στελέχη της ΝΔ και οι οποίες αποτέλεσαν μαζί με την αλλαγή του τρόπου υπολογισμού των στρατιωτικών δαπανών τα μεγαλύτερα μεγέθη της απογραφής.

Από το 2005 και ως σήμερα ξέχασε το θέμα με αποτέλεσμα να σωρεύονται οφειλές ύψους περίπου 1 δισ. κατ' έτος όπως έχει παραδεχθεί και ο νυν

Υπουργός Υγείας κ. Αβραμόπουλος απαντώντας σε σχετική ερώτηση στη βουλή.

Συνολικά οι οφειλές ανέρχονται στα τρία δισ. περίπου και θα έπρεπε να επιβαρύνουν αντίστοιχα τα ελλείμματα των τριών τελευταίων ετών 2005-2007. Επιπλέον η αποπληρωμή των οφειλών αυτών θα αυξήσει ισόποσα το δημόσιο χρέος.

Σε ποιο ακριβώς σημείο του προϋπολογισμού αναγράφονται αυτά τα ελλείμματα;

Ο ΕΛΓΑ μετά το 2004 υποκατέστησε τη κρατική επιδότηση που έπαιρνε προκειμένου να αποζημιώνει τους αγρότες με έσοδα που προέρχονται από δικό του δανεισμό με την εγγύηση του Ελληνικού δημοσίου.

Τα δάνεια αυτά δεν εμφανίζονται πουθενά και δεν καταγράφονται σε έλλειμμα και χρέος.

Κανονικά θα έπρεπε να γράφονται περίπου 500 εκατ. ευρώ το χρόνο επί τέσσερα χρόνια 2004-2007 και άλλα 500 περίπου για το 2008. Δηλαδή αύξηση χρέους 2,5 δισ. ευρώ και ελλείμματος 500 εκατ. κατ' έτος.

Στην εισηγητική (σελ. 92 πίνακας αποδιδόμενοι πόροι) εμφανίζονται τα έσοδα του ΕΛΓΑ 60-65 εκατ. κατ' έτος (τα οποία και αφορούν κυρίως τις δαπάνες λειτουργίας του οργανισμού), ενώ στις οικονομικές ενισχύσεις στον αγροτικό τομέα (σελ 96 πίνακας 3.21) εμφανίζονται ενισχύσεις του ΕΛΓΑ προς τους αγρότες 420, 500 και 550 εκατ. από το 2006-08.

Το εύλογο ερώτημα είναι από πού προέρχονται τα χρήματα των ενισχύσεων (προφανώς είναι δανεισμός που δεν καταγράφεται πουθενά).

Οι δαπάνες τόκων παραμένουν αμετάβλητες παρά τη μεγάλη αύξηση του χρέους και την αύξηση των διεθνών επιτοκίων. Το παράδοξο αυτό εξηγείται από τη μέθοδο μεταχρονολόγησης τόκων (swap) η οποία κατά κόρον εφαρμόζεται από το Υπουργείο Οικονομίας και Οικονομικών. Οι πραγματικές δαπάνες τόκων είναι ένα δισ. υψηλότερες από αυτές που εμφανίζονται στον προϋπολογισμό για το 2007 και 2008 και θα έπρεπε να επιβαρύνουν το έλλειμμα και το χρέος της κεντρικής κυβέρνησης κατά ένα δισ. ευρώ.

Εγγυήσεις του δημοσίου. Εδώ έχουμε το εξής παράδοξο. Στις σελ 131 και 132 της εισηγητικής (πίνακα 4.10) βλέπουμε ότι υπάρχει μια τεράστια αύξηση (πάνω από 60%) από το 2003 έως το 2007 του ανεξόφλητου εγγυημένου υπολοίπου ενώ οι καταπτώσεις τα δύο τελευταία χρόνια έχουν περιορισθεί στον 1/6.

Η εξήγηση είναι πολύ απλή, ενώ δηλαδή τα ελλείμματα των οργανισμών του Δημοσίου οι οποίοι δανείζονται με την εγγύηση του αυξάνονται συνεχώς, αυξάνει ταυτόχρονα και ο δανεισμός τους προκειμένου να καλύπτονται οι τοκοχρεολυτικές δόσεις και να μην καταπίπτουν τα δάνεια τους. Αυτό βεβαίως έχει ως αποτέλεσμα την τεράστια αύξηση του ανεξόφλητου εγγυημένου υπολοίπου και την εικονική μείωση των καταπτώσεων.

Άλλο παράδοξο. Στη σελίδα 74 της περσινής εισηγητικής υπάρχει ένας πίνακας (3.12) με τίτλο χρηματοδοτικές ανάγκες της κεντρικής κυβέρνησης. Ο πίνακας αυτός αν επικαιροποιηθεί με νέα διαθέσιμα στοιχεία (που υπάρχουν στη φετινή εισηγητική για το 2007, από τα δημοσιοποιημένα στοιχεία του δανεισμού αλλά και την πρόσφατη συνέντευξη του Γενικού Διευθυντή του Ο.Δ.ΔΗ.Χ. στο Reuters όπου παραδέχεται ότι ο δανεισμός του Ελληνικού Δημοσίου θα ξεπεράσει τα 37 δισ. Ευρώ) το καθαρό έλλειμμα του 2007 είναι 11.793 και όχι 9.387 που παρουσιάζεται στην φετινή εισηγητική έκθεση (επιπλέον έλλειμμα 2,4 δισ.).

Ενδεχομένως η κυβέρνηση να ισχυρισθεί ότι η διαφορά αυτή καλύπτεται κατά το ήμισυ σχεδόν από τις αποδόσεις στην ΕΕ 1.110 εκατ. λόγω της αναθεώρησης του ΑΕΠ.

Αυτό πράγματι καλύπτει ένα μέρος της απόκλισης αλλά ισχύει εφόσον δε μεταβληθεί η εκτίμηση του ΓΔ του Ο.Δ.ΔΗ.Χ. για το ύψος του δανεισμού.

Ακόμη όμως και σε αυτή τη περίπτωση το πραγματικό έλλειμμα είναι κατά 1.3 δισ. υψηλότερο.

Ο ορισμός της διαφάνειας είναι ο πίνακας (4.3 σελίδα 119), ο οποίος αποτυπώνει την εξέλιξη του Δημόσιου Χρέους και που συνδέει το έλλειμμα (δηλαδή την αιτία) με το χρέος (δηλαδή το αποτέλεσμα).

Σε αυτόν τον πίνακα ο Υπουργός περιλαμβάνει μεν εκτιμήσεις για το 2007 και προβλέψεις για το 2008 αλλά δε παρουσιάζει κανένα απολογιστικό στοιχείο για το 2006.

Όταν δεν μας βγαίνουν τα νούμερα υπάρχουν τα μεγέθη λάστιχο. Για παράδειγμα τα αποτελέσματα ΟΤΑ, ΟΚΑ και λοιπών ΝΠΔΔ (σελ 72 3.2 πίνακας ισοζύγιο γενικής κυβέρνησης). Το μέγεθος αυτό είναι μέγεθος που προσαρμόζεται στις ανάγκες και δε υπάρχει ή δεν αποτυπώνεται κανένα στοιχείο που να δικαιολογεί το εύρος ή τη διακύμανση του από χρόνο σε χρόνο.

Ενδεικτικά αναφέρω ότι το 2005 ήταν 2.020, το 2006 3.197 και το 2007 4.300 δηλαδή υπερδιπλασιάστηκε το οικονομικό αποτέλεσμα των οργανισμών αυτών σε δυο μόλις χρόνια.

Εθνικολογιστικές προσαρμογές. Δεύτερο μέγεθος λάστιχο. Ο Υπουργός Οικονομίας δεσμεύτηκε στην παρουσίαση του προσχεδίου του προϋπολογισμού ότι με την κατάθεση του τελικού σχεδίου θα παρείχε πλήρη στοιχεία για τη σύνθεση του μεγέθους αυτού, μάλλον το ξέχασε.

Αναζήτησα τι ποσά θα διατεθούν από τον προϋπολογισμό του 2008 για τους πυρόπληκτους. Δεν υπάρχει συγκεκριμένος κωδικός. Από το Φύλλο της εφημερίδας της κυβέρνησης της 5^{ης} Σεπτεμβρίου του 2007 διαπιστώνουμε ότι υπογράψατε σύμβαση με την Αγροτική Τράπεζα για την πληρωμή αποζημιώσεων για τις πρόσφατες φωτιές αλλά και για φωτιές της περιόδου 2003-2006. Πρόκειται για δαπάνες του 2008 οι οποίες επίσης δεν εμφανίζονται στον προϋπολογισμό.

Άλλο παράδοξο ο τραπεζικός δανεισμός στο τέλος του έτους, προκειμένου να εμφανίσετε το έλλειμμα μειωμένο. Το Δεκέμβριο του 2006 δανειστήκατε 1 δισεκατ. Ευρώ από την J.P Morgan προκειμένου να εμφανίσετε μειωμένο το έλλειμμα. Φέτος πόσο θα δανειστείτε όταν μάλιστα υπάρχει κίνδυνος να βρεθούμε με έλλειμμα πάνω από 3%;

Αφού ολοκληρώσαμε την αφήγηση των μύθων ας επικεντρωθούμε σε δύο ζητήματα ουσίας για μια σύγχρονη οικονομία. Το πρώτο αφορά τη διάρθρωση των δαπανών.

Η Ελλάδα στις κατ' εξοχήν παραγωγικές δαπάνες, όπως είναι αυτές για παιδεία, έρευνα και ανάπτυξη, κατέχει την τελευταία θέση στην ΕΕ των 15 και μια από τις τελευταίες στην ΕΕ των 25.

Σε μια εποχή όπου όλοι μιλάνε για την οικονομία της γνώσης και για το ρόλο της εκπαίδευσης στην οικονομία εσείς περικόπτετε τις δαπάνες αντί να τις διατηρείτε σταθερές. Και όλα αυτά παρά τις διακηρύξεις σας περί διάθεσης του 5% του ΑΕΠ για την παιδεία.

Μάλιστα με την αναθεώρηση του ΑΕΠ οι δαπάνες για την παιδεία μειώνονται ως ποσοστό του ΑΕΠ από 3,42% στο 3,12%.

Είναι μια μοναδική ευκαιρία προκειμένου να φανείτε συνεπείς με τις δεσμεύσεις να προχωρήσετε σε μια αύξηση των δαπανών κατά 737 εκ. ευρώ προκειμένου να επανέλθουν οι δαπάνες για την παιδεία τουλάχιστον στο αρχικό ποσοστό.

Ανάλογη εξέλιξη έχουμε και στις δαπάνες για υγεία, όπου επί πλέον η κρατική συμμετοχή αντιστοιχεί περίπου στο μισό της συνολικής. Αυτό το γεγονός υποδηλώνει ότι οι πολίτες πρόθυμα θα χρηματοδοτούσαν περισσότερες και καλύτερες υπηρεσίες υγείας.

Ταυτόχρονα, η χώρα κατέχει την πρώτη θέση σε δαπάνες που έχουν μηδαμινή ή ελάχιστη συμβολή στην ανάπτυξη, όπως είναι η δαπάνη για τόκους.

Το δεύτερο ζήτημα αφορά το κατά πόσο οι δαπάνες που κάνετε πέτυχαν κάποια από τα επιδιωκόμενα αποτελέσματα. Ενθυμούμε την ευαισθησία σας ως αντιπολίτευση για όσους βρίσκονται κάτω από το όριο φτώχειας.

Οι δαπάνες για **κοινωνική προστασία** στη χώρα μας είναι κοντά στα ευρωπαϊκά όρια. Όμως, το ποσοστό του πληθυσμού που βρίσκεται κάτω από το όριο της φτώχειας **μετά** τις μεταβιβάσεις μειώνεται μόλις κατά τρεις μονάδες, έναντι δέκα μονάδων που είναι ο μέσος όρος της Ευρωζώνης, με περίπου ίση αναλογία δαπανών.

Σαν ακραίο θετικό παράδειγμα μπορούμε να αναφέρουμε την Ιρλανδία, όπου η αντίστοιχη δαπάνη είναι μόλις 10% επί του συνόλου, αλλά με το οποίο επιτυγχάνεται μείωση του ποσοστού φτώχειας κατά 15 ποσοστιαίες μονάδες.

Δεν είναι επομένως δύσκολο να συμπεράνει κάποιος ότι, σε σύγκριση με άλλες χώρες, τόσο η σύνθεση όσο και η αποδοτικότητα των δαπανών είναι μάλλον προβληματική.

Κυρίες και κύριοι,

Εμείς δεν πιστεύουμε ότι ο ρόλος μας της αξιωματικής αντιπολίτευσης μπορεί να εξαντλείτε σε μια στείρα κριτική όπως συνέβαινε όταν ήσασταν εσείς στην αντιπολίτευση. Γι αυτό λοιπόν θεωρώ σκόπιμο να αναφερθώ στις προτάσεις μας προκειμένου να συνεισφέρουμε στην αναμόρφωση του προϋπολογισμού.

Το ΠΑΣΟΚ έχει προτείνει την αλλαγή του συστήματος σύνταξης και εκτέλεσης του προϋπολογισμού και τη μετάβαση σε ένα Προγραμματικό Προϋπολογισμό με έμφαση στη διαφάνεια, την αξιολόγηση, τη λογοδοσία και την αποτελεσματικότητα.

Το ΠΑΣΟΚ, έχει ολοκληρωμένη πρόταση και για μια αποτελεσματική και διαφανή δημόσια διαχείριση. Σε αυτό το πλαίσιο, προτείνει:

- την κατάργηση των «ειδικών λογαριασμών»,
- τη σύνταξη ισολογισμών και την υιοθέτηση του διπλογραφικού συστήματος για όλα τα δημόσια ιδρύματα
- τη δημοσίευση στο Διαδίκτυο όλων των χρηματοδοτήσεων με Υπουργική απόφαση
- την εισαγωγή της χρηματοδότησης με βάση αποτελέσματα και ποιότητα υπηρεσιών και την επιβράβευση των φορέων με υψηλές επιδόσεις και,
- τη μετατροπή της Εθνικής Στατιστικής Υπηρεσίας σε ανεξάρτητη υπηρεσία.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι,

Το ζητούμενο σήμερα για τον Έλληνα πολίτη, τον Έλληνα φορολογούμενο είναι η ποιότητα των υπηρεσιών που απολαμβάνει για κάθε επίπεδο δαπανών

του δημοσίου. Και βέβαια διεκδικεί το κάθε ευρώ από τη φορολογία του να αξιοποιείται από την κυβέρνηση εξίσου αποτελεσματικά συγκρινόμενη με οποιαδήποτε άλλη κυβέρνηση χωρών της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Δυστυχώς όπως αποδεικνύεται και από πρόσφατες αναφορές του Ο.Ο.Σ.Α. αποτύχατε παταγωδώς και σε αυτόν τον τομέα. Οι υπηρεσίες που απολαμβάνει ο Έλληνας πολίτης θα μπορούσαν να παραχθούν με πολύ λιγότερες δαπάνες.

Ο προϋπολογισμός του 2008 δεν συμβάλλει στην ανάπτυξη δεν ενισχύει την κοινωνική συνοχή. Δεν ενισχύει την διαφάνεια δεν συμβάλλει στη λογοδοσία. Γι αυτό και τον καταψηφίζουμε.